

[Ole Bjørn Kraft.]

Paragraf, og vi er ikke helt sikre paa, at de Regler, der opstilles, vil være tilfredsstillende. Men lad mig slutte, som jeg begyndte, med at sige, at vi bør drøfte Sagen i et Udvalg, og vi bør gøre det i Ønsket om at skabe en fuldstændig Enighed os imellem, saadan at vi ved Vedtagelsen af dette Lovforslag hædrer vor Historie paa værdig Maade.

Svend Jørgensen: Tanken om at gøre den 5. Maj til en Mindedag for Danmarks Befrielse i 1945 synes vi er smuk og bør nyde Fremme. Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at netop den 5. Maj, altsaa den Dag, da den tyske Kapitulation traadte i Kraft for Danmarks Vedkommende, er den Dag, der bør foretrækkes i denne Sammenhæng. Den 9. April og den 29. August, som ogsaa har været paa Tale i den Forbindelse, er efter vor Opfattelse Mindedage af en noget anden Karakter. De vil altid være knyttet til Mindet om Besættelsestidens Ofre, og det bør der efter vor Mening ikke ændres ved. Derfor tiltaler det mig heller ikke, at det er den højtærede Statsministers Opfattelse, at den 9. April kun bør højtideligholdes ved Iagttagelse af 2 Minutters Stilhed Kl. 12. Saavel den 9. April som den 29. August bør der efter vor Mening flages paa samme Maade, som det er sket i de senere Aar, altsaa paa halv Stang. Derimod bør Flaget gaa til Tops den 5. Maj fra Formiddagen. Denne Dags Præg af Glædesdag og Befrielsesdag bør ikke forstyrres ved, at man gør den baade til en Sørge- og en Festdag. Glæden over Befrielsen den 5. Maj fandt et overmaade spontant og smukt Udtryk i den Form, vi gav Dagen den 5. Maj 1945, og det vil efter vor Mening være smukt, om noget af den Glans, som dengang hvilede over Dagen, ogsaa kunde komme til at præge den i Fremtiden, f. Eks. ved Mindegudstjenester, som nævnt af den højtærede Statsminister. Men det afgørende er, at vi finder en værdig Form for denne nationale Mindedag, som altsaa bør knyttes til den 5. Maj.

Tanken om paa Grund af den nye nationale Mindedag at flytte Store Bededag hen til det festløse Halvaar af Kirkeaaet, hvor den vil kunne danne en passende Afveksling i den lange Række af Trinitatis-Søndage, synes jeg er meget tiltalende, og den bør finde Tilslutning, selv om jeg skal erkende, at det er med en Smule Vemod, jeg tager Afsked med Store Bededag og Store Bededags Aften med dens Klokke-

ringning og Studentertraditioner og de andre Traditioner, der knytter sig dertil sammen med Glæden over det gryende Foraar, men der er jo ikke noget til Hinder for, at alt dette i Fremtiden kan henlægges til 4. og 5. Maj. Det afgørende er, som sagt, at vi finder en værdig Form for den nationale Mindedag, som skal knyttes til 5. Maj.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget mener jeg det vil være rimeligt at tale nærmere om i det kommende Udvalg, derunder ogsaa Spørgsmaalet om fuld Løn paa Fridagen.

Alfred Jensen: Mit Parti hilser Forslaget om 5. Maj som Mindedag med Tilfredshed. Det er saa naturligt, at 5. Maj-Dagen maa fejres, at det faktisk er ufatteligt, at der ikke for længst er truffet Beslutning herom. Den 5. Maj er en af vor Nations store Dage og vil leve frem i Tiden. Den har vort Folk kæmpet og lidt for og set hen til med Længsel. Den har levet sig ind i Folket paa en saadan Maade, at den naturligt maa og vil blive fejret, hvad enten man træffer Beslutning om det eller ej.

Beslutning burde for længst være truffet. Det skete ikke i Fjor. Vi fik et Løfte om, at man inden næste Aar vilde være naaet frem til en Løsning, saa at den 5. Maj blev Fridag, Festdag, Mindedag, eller hvad man nu vil kalde den. Man skulde synes, at det Aar havde været tilstrækkeligt til at klare Problemerne, al den Stund der jo var gaaet over 2 Aar, efter at Landet var blevet frit, og efter at der havde været Lejlighed til at diskutere Problemet igennem fra forskellige Sider. Vi er derfor i nogen Grad skuffet over, at Forslaget ikke er blevet fremsat saa betids, at man allerede i Aar kan faa en almindelig Fridag den 5. Maj.

Jeg kender meget vel Begrundelsen. Der tales om Hensynet til Produktionen. Det kan naturligvis ikke nægtes, at hvis Arbejdet indstilles en Dag, kan det mærkes i Produktionens Udbytte. Men man skal ikke overse, at der her i Danmark findes en Stab af arbejdsløse, som paa visse Omraader vilde være i Stand til at erstatte det Produktionstab, der lides ved en saadan Fridag. Dernæst skal man heller ikke se bort fra, at hvad enten der er lovgivet derom eller ej, vil Arbejdet i stort Omfang komme til at ligge stille. Derfor burde vi allerede i Aar fejre Dagen som lovbefalet Fridag. Nu er Forslaget fremsat paa et saa sent Tidspunkt, at det vel ikke lader sig gøre at faa det færdigbehandlet i Tide i det Udvalg, som er ønsket nedsat. Ganske vist